

Formanden: Det har Formanden gjort opmærksom paa og dermed sat Punktum for Forhandlingen.

Berntsen: Derfor vilde jeg kun udtale, at det ærede Medlem maa henvende sig til Finansministeren, under hvem disse Folk sortere.

Krigsministeren (Madsen): Ja, jeg skal indskrænke mig til at udtale min Tak for den Velvillie, der fra Udvalgets Side er bleven vist under Behandlingen af denne Sag, og tillade mig ogsaa at anbefale Sagen til Tingets Velvillie ved Afstemningen.

N. Jensen: Ja, jeg vil føje min Tak til den Tak, som den meget ærede Krigsminister henvendte til Udvalget. Det har glædet mig at se, at Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt paa ikke alene det almindelige Lønningsforslag, de have været enige om, men ogsaa paa den Ulighed, der har været til Stede med Hensyn til Bestemmelserne i den gamle Lov, at Lønningen kunde udbetales for fem Dage ad Gangen til visse Underofficerer. Jeg tror, at Udvalget er kommet ind paa den rigtige Vej der, og at det har haft Forstaaelse af, at det, det gælder om, er at rette de Misforhold, der have været til Stede, og jeg vil haabe, at den meget ærede Krigsminister fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det af mig ved 1ste Behandling fremdragne Spørgsmaal angaaende Distinktionerne. Naar vi faa det ordnet paa en tilfredsstillende Maade, saa at der ikke er Ulighed til Stede mellem Officerer og Underofficerer, er jeg vis paa, at det ogsaa vil være et Skridt hen ad Vejen, som Underofficererne ville være meget glade ved.

M. Madsen: Jeg kan for mit Vedkommende udtale min Glæde over, at der dog endelig er Udsigt til at gennemføre det foreliggende Lovforslag i en lidt mere udvidet Skikkelse. Paa forskellige Punkter har jeg imidlertid ogsaa for mit Vedkommende fundet det rigtigt at resignere, da man dog maa sige, at den Forbedring, der her gives, er ret betydelig i Forhold til

det, der nu er. Men der er et Par Punkter, jeg ikke kan undlade at nævne, hvor jeg særlig havde ønsket, at der var blevet budt noget mere, og det er for det første med Hensyn til Beklædning. Da Underofficererne nu for Fremtiden alle skulle klæde sig, burde de have en Udrustningshjælp ved deres Udnævnelse i Form af helt frit leverede Klæder. Det er imidlertid noget, der ikke har større Betydning, og jeg har da ogsaa ment, at man maatte resignere og nøjes med det, som er budt gennem Betænkningen, hvor det er udtalt, at de for Fremtiden inden for en bestemt Grænse efter Krigsministeriets nærmere Bestemmelse ville erholde de Klæder, som de ere i Besiddelse af ved deres Udnævnelse til faste Underofficerer, til en Pris, der varierer inden for $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{9}$ af Tarifprisen i Lighed med, hvad der tidligere har været Tilfældet. Dette er en ikke ringe Hjælp endda, og da der ikke kan naas mere, maa man selvfølgelig blive staaende ved det.

Men der er endnu et Punkt, som jeg finder Anledning til at berøre, og det er Grænsen for Tillægenes Stigning. Da det nu ved alle de ny Lønningslove, der laves, bliver almindeligt, at der oprykkes hvert fjerde Aar, havde der været Grund til for Underofficerernes Vedkommende ogsaa at gøre Alderstillægene stigende hvert fjerde Aar. Imidlertid, Forholdene ere jo her ogsaa særlige, der er saa mange Forhold, der gribe ind deri, at heller ikke dette Punkt har det paa det nuværende Tidspunkt været muligt at komme over. Jeg antager imidlertid, at efterhaanden som samtlige Lønningslove blive reviderede, vil man finde det rigtigt i Tidens Løb at komme til en ensartet Grænse for Alderstillægenes Stigning i de forskellige Klasser.

Der er endnu et Punkt, der kunde have været at overveje her. Jeg er ikke sikker paa, at selve Underofficerernes Lønningsforhold ere afpassede nøje i Forhold til den Lønning, der gives andre Statstjenere, som maa siges saavel med Hensyn til Ansvar som med Hensyn til Uddannelse at staa paa det samme Standpunkt. Men alle disse Ting har jeg kun berørt, fordi det ikke skal kunne siges, at de ikke have været under Overvejelse i Udvalget, men